

formyndriet, men ikke af Skifteforvaltningen, thi begge Dele ere tvungne Indretninger, og deraf forekommer det mig at maatte følge, at vi, hvis Statskassen skal have et ubetinget Ansvar for de Umyndiges Midler, maae være betænkte paa at paaføre den meget større Byrder end de, der ville flyde af denne Lov. Jeg vil imidlertid overlade til Forsamlingen selv at bedømme, om det virkelig nu er Tiden til at paabyrde Statskassen nye, store og uberegnelige Udgifter, eller om man ikke kunde forsøge at lempe sig frem paa en anden Maade, uden at sætte Statskassens Indhold mere i Bøve end Tilfældet allerede er. — Jeg skal hermed forlade det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, idet jeg endnu kun skal gjøre en Bemærkning til ham med Hensyn til, at han finder Udvalgets Fleertals Udtalelser om Sparekasserne gode. Jeg holder mig overbevist om, at enhver Forretningsmand veed, at Sparekasserne i det Hele ere af den Bestaffenhed, at man fuldt og trygt kan betroe dem sine Penge, og naar vi kun foreslaae at bruge dem under Justitsministerens Control, saa forekommer det mig, at der er opstillet al den Garanti, som fornøstgiivis kan fordres. Vi have iøvrigt ikke -- lad mig gjen tage det — bundet de Umyndiges Midler til Sparekasserne, idet vi have anvist flere andre Veie, ad hvilke de kunne anbringes, og jeg skal derfor ikke indlade mig dybere paa Spørgsmaalet om dem. En af de Veie, vi have antydet, er Indsættelse i Statskassen mod Indskrivningsbeviser, og denne Fremgangsmaade er vistnok heldig; thi man sikker derved sin Formue under Statens Control. Efter den stedfindende Indretning kan man ogsaa faae sine Penge ud igjen til hvilkensomhelst Tid; man kan laane paa dem, imedens de staae i Statskassen, og man kan saaledes beriggennem skabe sig et Pengeeffect, som er brugeligt endog i Nødens Stund. Den ærede Ordfører siger vel, at man kan lide Tab derved, idet man nemlig ikke faaer contante Penge udbetalte deraf, men kongelige Obligationer. Man indsetter imidlertid ogsaa kun kongelige Obligationer, og da man faaer dem ud igjen til det samme Beløb, man har indsat, vil det beroe paa Conjunctionerne, om man vil lide Tab; men Enhver, der har Pengeeffecter, er naturligviis undergivent

Conjunctionenes Omflag, og det synes ikke, at der kan fordres, at man skal fritage de Umyndige derfor. Det Samme er Tilfældet f. Ex. i et Bo. Naar der findes kongelige Obligationer, og Skifteforvalteren sælger dem strax imod nogle Arvingers Protest, paafører han Arvingerne Tab, hvis Coursen er høiere ved Boets Slutning, og lader han dem ligge, kan han ogsaa paaføre dem Tab, hvis Coursen er falden ved Boets Slutning. Der er virkelig ikke practiske Grunde til at tage saadanne haartrukne Hensyn. — Den ærede Ordfører for Udvalgets Fleertal maa være bejælet af stor Mistillid til Landets Pengeinstituter, siden han heller ikke troer, at Creditforeningsobligationer yde Sikkerhed; men man behøver blot at see hen til Antallet af de Creditforeningsobligationer, der aarlig sættes i Circulation, for at vide, at saadanne Betæneligheder Intet bethyde for den hele store Befolkning, der har Penge at anbringe. Jeg troer derfor, at man heller ikke behøver at være frygtfom i den Henseende, hvad de Umyndige angaaer. — Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann) har gjort en, formodentlig efter hans Mening, meget skarpsindig Bemærkning, idet han nemlig spurgte, hvorledes en Børge skulde faae en Creditforeningsobligation udbetalt, naar den tilhørte en Umyndig. Ganske paa samme Maade, som hidtil. Naar det ærede Medlem i sit Overformynderi har en udtrukken Creditforeningsobligation, veed han, hvorledes han skal bære sig ad for at komme i Besiddelse af Capitalen; paa samme Maade kan Børgen komme i Besiddelse af den, og jeg troer saaledes ikke, at denne Indvending har Noget at bethyde. En Børge kan være ligesaa vederhæftig som en Overformyndrer, thi selv de kongelige Retsbetjente, der ere Overformyndere, stille ikke Sikkerhed for deres Oppebørseler i den Henseende.

Jeg vender nu tilbage til Fleertallets Ordfører. Han meente, at den Regnskabscontrol, som Communalbestyrelsen efter vort Forslag skulde føre med de Umyndiges Midler, ikke vilde være tilstrækkelig, men jeg troer dog, at Sagen kan indrettes saaledes, at Controllen bliver god, og jeg troer ogsaa, at dette kan lade sig gjøre, uden at Communalbestyrelserne derfor behøve at være Overformyndrier. Spør-